

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 r. w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o odstąpienie od orzeczenia o osobistej odpowiedzialności z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu w (...) Sp. z o. o. w P. za zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 stycznia 2016 r.

znak (...)

postanawia:

I. umorzyć postępowanie

II. zasądzić od wnioskodawczyni K. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając dalej idący wniosek w tym zakresie.

UZASADNIENIE

w piśmie z dnia 05 kwietnia 2017 r. (data wpływu) wnioskodawczyni H. K. cofnęła odwołanie od decyzji ZUS z 14 stycznia 2016 r. znak jw.

Mając powyższą okoliczność na względzie Sąd uznał cofnięcie odwołania za dopuszczalne i stwierdził, że wydanie wyroku w sprawie stało się zbędne.

W konsekwencji postanowiono umorzyć postępowanie zgodnie z treścią art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 3 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej rozporządzeniem nowelizującym z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 1667), mając na uwadze ugruntowane już orzecznictwo, że w sprawach o odstąpienie od orzeczenia o osobistej odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe - wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego ustala się biorąc za podstawę stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z

urzędu (§ 2 aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) (por. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 20 lipca 2016 r., III UZP 2/16, Biul. SN 2016 nr 7).

Wprawdzie wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 1.331.488, 95 zł to jednak Sąd w niniejszej sprawie uwzględnił częściowo wniosek zgłoszony przez K. K. w piśmie złożony w tutejszym Sądzie 05 kwietnia 2017 r. i zastosował w sprawie przepis art. 102 kpc.

Przepis ten przewiduje możliwość rozliczenia przez Sąd kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w oparciu o tzw. zasadę słuszności. Zgodnie z brzmieniem cyt. przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się na wiele sytuacji, które zasługują na miano „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Wśród nich niewątpliwie znajdują się różnego rodzaju trudne sytuacje życiowe, w jakich znalazła się strona procesu, sytuacje majątkowe, zdrowotne, osobiste, które uniemożliwiają stronie pokrycie kosztów procesu należnych przeciwnikowi. Przy ocenie tej należy również mieć na uwadze sposób prowadzenia procesu przez strony, w tym zachowania stron, szczególnie te nielojalne, wprowadzanie Sądu w błąd czy inne niepożądane zachowania, polegające np. na celowym dążeniu do przewleczenia procesu czy zwiększaniu jego kosztów. Katalog okoliczności, które można zaliczyć do „wypadków szczególnie uzasadnionych” nie jest zamknięty i każdorazowo ocena danego przypadku zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Dokonując tej oceny Sąd orzekający powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości (por. postanowienie SN z dnia 22 lutego 2011 r., II PZ 1/11).

W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony pozwalający Sądowi na obciążenie wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego jedynie w części. Podejmując to rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy miał na uwadze

przede wszystkim nakład pracy pełnomocnika organu rentowego, który ocenił jako niewielki. Zgodnie z art. 109 § 2 zd. 2 k.p.c., Sąd –orzekając o wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym– bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Oceniając zatem nakład pracy pełnomocnika organu rentowego w sprawie stwierdzić należało, iż ograniczył się on jedynie do sporządzenia odpowiedzi na odwołanie co zdaniem Sądu nie uzasadniało, z punktu widzenia zasad słuszności, zasądzenie na rzecz organu rentowego w niniejszej sprawie taryfowych kosztów zastępstwa procesowego.

Zdaniem Sądu, zasądzona kwota jest odpowiednim – godziwym wynagrodzeniem dla profesjonalisty za sporządzenie pierwszego pisma procesowego w sprawie. Istotne przy tym znaczenie ma okoliczność, że wnioskodawczyni – choć wszczęła postępowanie, dając powody do obciążenia jej kosztami procesu – to jednak w miarę szybko, tj. przed pierwszym terminem rozprawy z udziałem wszystkich stron cofnęła odwołania. Zachowanie to niewątpliwie zminimalizowało koszty postępowania sądowego prowadzonego w sprawie. Taka postawa wnioskodawczyni – zdaniem Sądu – zasługuje na uwzględnienie w kontekście należnych od niej kosztów zastępstwa prawnego na rzecz przeciwnika procesowego.

Powołany przepis art. 102 k.p.c. urzeczywistnia – na co wskazano w niniejszym uzasadnieniu – zasadę słuszności i stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 25.10.2016 r. sygn. akt III AUz 353/16).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt II postanowienia oddalając dalej idący wniosek o zwolnienie od kosztów zastępstwa procesowego. Składając odwołanie w sprawie o znacznej wartości przedmiotu sporu wnioskodawczyni zakładała również konieczność poniesienia przynajmniej w części kosztów tego procesu. W związku z powyższym na rzecz strony pozwanej zostały zasądzone koszty zastępstwa procesowego wskazane w pkt II postanowienia.